

Torek, 17. januar 2006

NST-2000 skupine	Opis blaga	Opredejen glede na proizvode v področjih CPA
18	Blago v skupinah: mešane vrste blaga, ki se prevažajo skupaj Opomba: ta postavka se uporablja, kadar se šteje, da blago ni primerno za uvrstitev v posamezne skupine 01-16.	
19	Nedoločljivo blago: blago, ki ga iz kakršnega koli razloga ni možno določiti in ga zato ni mogoče uvrstiti v skupine 01-16. Opomba: namen te postavke je zajeti blago, kadar poročevalska enota nima podatkov o vrsti blaga, ki se prevažata.	
20	Drugo blago d.n. Opomba: ta postavka zajema vse predmete, ki jih ni možno uvrstiti v katero koli od skupin 01-19. Ker naj bi skupine 01-19 zajemale vse predvidene kategorije prepeljanega blaga, je treba na skupino 20 gledati kot na neobičajno in bi lahko ustvarila potrebo po nadaljnjem preverjanju podatkov, navedenih pod to postavko.	

PRILOGA G

Podaljšanje roka, dovoljenega za sporočanje (člen 5(2))

Država članica	Podaljšani rok za sporočanje po koncu obdobja opazovanja	Zadnje leto, za katero je podaljšanje odobreno
Belgija	8 mesecev	2009

P6_TA(2006)0005

Boj proti trgovanju z ženskami in otroki**Predlog resolucije Evropskega parlamenta o strategijah za preprečevanje trgovanja z ženskami in otroki, ki so žrtve spolnega izkoriščanja (2004/2216(INI))**

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah Evropske unije ⁽¹⁾, in zlasti odstavka 3 člena 5 Listine ki navaja, da „je trgovanje z ljudmi prepovedano“,⁽¹⁾ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

Torek, 17. januar 2006

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948, in zlasti členov 4 in 5 Deklaracije,
- ob upoštevanju konvencij in deklaracij Združenih narodov, zlasti členov 5 in 6 Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (1979),
- ob upoštevanju Konvencije o otrokovih pravicah (1989), ki obravnava zaščito otrok pred vsemi oblikami spolnega izkoriščanja in spolnih zlorab, in si prizadeva za preprečitev ugrabljanja ali prodaje otrok ali trgovanja z otroki,
- ob upoštevanju Protokola o preprečevanju, zatiranju in kaznovanju trgovine z ljudmi, zlasti z ženskami in otroki, ki je bil podpisan leta 2000 v Palermu in ki dopolnjuje Konvencijo ZN proti nadnacionalnemu organiziranemu kriminalu,
- ob upoštevanju Bruseljske deklaracije o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej, sprejete dne 20. septembra 2002 na Evropski konferenci o preprečevanju in boju proti trgovini z ljudmi – Globalni izziv 21. stoletja, ki poziva k učinkovitim usklajenim ukrepom med državo izvora, tranzita in namembno državo med vsemi nacionalnimi in mednarodnimi udeleženci na ustreznih področjih, in zlasti členov 7 in 8 te deklaracije,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ z dne 19. julija 2002 o boju proti trgovanju z ljudmi ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ z dne 22. decembra 2003 o boju proti spolnemu izkoriščanju otrok in otroški pornografiji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi ⁽³⁾,
- ob upoštevanju poročila strokovne skupine za trgovanje z ljudmi ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999, ki pozivajo k boju proti tistim, ki sodelujejo v trgovini z ljudmi, in poudarjajo potrebo po preprečevanju vseh oblik trgovanja z ljudmi,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom „Območje svobode, varnosti in pravice: ocena programa Tampere in prihodnje usmeritve“ (KOM(2004)0401),
- ob upoštevanju Sklepa št. 293/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. januarja 2000 o sprejetju akcijskega programa Skupnosti (program Daphne) o preventivnih ukrepih za boj proti nasilju nad otroki, mladimi in ženskami ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Deklaracije s Četrte svetovne konference ZN o ženskah v Pekingju septembra 1995,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta v Bruslju dne 4. in 5. novembra 2004 in priloženega Haaškega programa o svobodi, varnosti in pravici, ki poziva Svet in Komisijo, da pripravita načrt o najboljših praksah, standardih in mehanizmih za boj proti trgovanju,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o ukrepih proti trgovanju z ljudmi, ki jo je sprejel Odbor ministrov dne 3. maja 2005,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. maja 2000 o sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu „Za nove ukrepe na področju boja proti trgovanju z ženskami“ ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ UL L 203, 1.8.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 13, 20.1.2004, str. 44.

⁽³⁾ UL L 261, 6.8.2004, str. 19.

⁽⁴⁾ Evropska Komisija, Generalni direktorat za pravosodje, svobodo in varnost, 2004.

⁽⁵⁾ UL L 34, 9.2.2000, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 59, 23.2.2001, str. 307.

Torek, 17. januar 2006

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Boj proti trgovini z ljudmi – integrirani pristop in predlogi za akcijski načrt“ (KOM(2005)0514),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in politiko enakih možnosti ter mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A6-0400/2005),
- A. ker vključuje trgovanje resne kršitve temeljnih človekovih pravic in kruta ravnanja, kakor so prisila, sila, grožnje, poniževanje, ugrabitev, nasilje, spolno izkoriščanje, prevara ali goljufija,
- B. opozarja, da je vsako leto po svetu med 600 000 in 800 000 ljudi žrtev trgovine z ljudmi, kakor je dne 23. junija 2005 v Evropskem parlamentu izjavil predsedujoči Svetu; ker je vsako leto preko 100 000 žensk žrtev trgovanja z ljudmi v Evropski uniji,
- C. ker so zlasti ženske in otroci izpostavljeni temu organiziranemu kriminalu in moderni obliki suženjstva, ki ga nadzirajo predvsem kriminalne organizacije, in ker obstaja zanje večje tveganje, da postanejo žrtve trgovanja,
- D. ker je eden od poglobitnih predpogojev, ki omogočajo mednarodno trgovino z ženskami in otroki, obstoj lokalnih trgov prostitucije, na katerih imajo nekateri ljudje možnost in voljo prodajati in kupovati ženske in otroke z namenom spolnega izkoriščanja; ker trgovci z ljudmi pošiljajo ženske in otroke, predvsem iz držav na jugu, proti državam na severu ter z vzhoda na zahod – tja, kjer je povpraševanje kupcev največje,
- E. ob upoštevanju, da bi morala Evropska unija, da bi dosegla nično stopnjo tolerance do trgovanja, postaviti nekaj vidnih in verodostojnih ciljev, kakor je na primer prepolovitev števila oseb, ki so žrtve trgovanja, v prihodnjih 10 letih; ker pa bi moral biti najpomembnejši cilj seveda kar najhitreje in popolnoma odpraviti to hudo obliko kriminala in hudo kršitev človekovih pravic,
- F. ker Akcijski načrt Sveta in Komisije o tem, kako najbolje izvajati določbe Amsterdamske pogodbe o oblikovanju območja svobode, varnosti in pravice⁽¹⁾, poziva k večjemu prizadevanju za soglasje o skupnih opredelitvah, dajatvah in sankcijah najprej za omejeno število sektorjev, kakršen je trgovina z ljudmi, zlasti spolno izkoriščanje žensk, mladostnikov in otrok,
- G. ker trgovine z otroki in mladostniki ni možno obravnavati na osnovi takih meril, ki veljajo za trgovino z ženskami, in da bi bilo torej smiselno predvideti posebno ureditev, ki bi upoštevala potrebe otrok na eni strani in potrebe mladostnikov na drugi strani, saj je tudi obravnavanje potreb slednjih drugačno od obravnavanja potreb otrok,
- H. ker kljub sprejetju okvirnega sklepa 2002/629/PNZ, ki obravnava boj proti trgovanju z ljudmi in določa osnovne elemente in uvaja skupno definicijo trgovine z ljudmi za države članice EU, še vedno ni usklajenih kazni, ki bi se uporabljale v državah članicah, posebej za področje spolnega izkoriščanja žensk in otrok,
- I. ob upoštevanju, da še vedno ne moremo govoriti o opaznem, dejanskem napredku, navkljub pogodbam Evropske unije ter številnim sprejetim zakonodajnim ukrepom in političnim izjavam, kakršna je bruseljska izjava iz leta 2002, ki vse poudarjajo prednostno politično nalogo boja proti trgovanju z ljudmi, še posebej ženskami in otroki; ker pa je, nasprotno, trgovanje z ljudmi najhitreje rastoča kriminalna dejavnost v primerjavi z drugimi oblikami organiziranega kriminala,

(¹) UL C 19, 23.1.1999, str. 1.

Torek, 17. januar 2006

- J. ker se je treba posvetiti preprečevanju trgovine ne le s posameznimi ukrepi vsake države članice, ampak s celovitim in skupnim večdisciplinarnim pristopom na ravni EU in mednarodni ravni, ki bi vključeval definicijo kazenskoprnih elementov, skupnih vsem državam članicam, še posebej glede učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni,
- K. ob upoštevanju težkega osebnega položaja žrtev in njihove ranljivosti, pa tudi potrebe, da sodelujejo pri obtožbi kriminalne združbe ter pri iskanju in aretaciji odgovornih oseb,
- L. ker je odsotnost skupnih dogovorjenih opredelitev trgovanja z ženskami in otroki ter odsotnost skupnih smernic za primerjalne podatke, raziskave in analize velika ovira za učinkovite ukrepe in politike,
- M. ker ob tem, da je trgovina z ženskami in otroki nadnacionalni kriminal, oblikovanje učinkovitih preventivnih strategij zahteva:
- obravnavo trikotnika trgovanja, tj. žrtve, trgovca in stranke;
 - programe ter zaščito v obliki pravne in psihološke pomoči najbolj ogroženim skupinam;
 - ustrezno, stalno in sistematično informiranje in osveščanje vseh kategorij prebivalstva, zlasti pa izpostavljenih skupin;
 - sodelovanje med državami izvora, tranzita in namembnimi državami;
 - sodelovanje na globalni in mednarodni ravni, na ravni EU ter na regionalni, nacionalni in lokalni ravni;
 - skladno delovanje mednarodnih organizacij, kakor so Združeni narodi, Svet Evrope, Evropska unija, Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi ter G8,
- N. ker virtualna spolnost, posebno kibernetška spolnost (virtualna spolnost preko interneta), predstavlja nov trg v razmahu, z njegovim razvojem pa se širi tudi nedovoljena trgovina, saj nove tehnologije omogočajo lažje spolno izkoriščanje žensk in otrok,
1. poudarja pomembnost pristopa, ki temelji na človekovih pravicah, uporabo integracije načela enakosti spolov in pristopa, ki upošteva občutljivost otrok pri oblikovanju in izvajanju preventivnih strategij;
 2. obžaluje, da do sedaj sprejeti ukrepi za boj proti trgovini z ljudmi niso prinesli zmanjšanja števila žensk in otrok, ki se jih izkorišča za spolno suženjstvo; nasprotno meni, da je trgovina z ljudmi za namene spolnosti najhitreje rastoča kriminalna dejavnost v primerjavi z drugimi oblikami organiziranega kriminala v EU; poudarja, da je že skrajni čas za sprejetje jasnih in konkretnih ciljev, kakor prepolovitev števila žrtev trgovine z ljudmi v naslednjih desetih letih; meni, da bi seveda moral biti pri tem najpomembnejši cilj, da se brez odlašanja popolnoma odpravi to obliko kriminala;
 3. obžaluje, da se ne priznava povezava med trgovanjem in preseljevanjem, socialno zaščito in razvojno politiko ter poziva k skladnejši zunanji politiki o trgovini z ljudmi;
 4. poziva Komisije in Svet, da vzpostavi jasno pravno podlago za boj proti vsem oblikam nasilja proti ženskam, vključno s trgovino z ženskami, in da odločita, da postane evropska politika boja proti trgovini z ljudmi v celoti pristojnost Skupnosti, tako kakor tudi povezana področja priseljevanja in azila, in še posebej pravica do azila zaradi s spolom povezanega zatiranja in preganjanja;

Torek, 17. januar 2006

5. priporoča oblikovanje skupne politike EU, s posebnim poudarkom na pripravi pravnega okvira in izvajanju zakonodaje, na protiukrepih, preprečevanju, kazenskem pregonu in obsodbi hudodelcev ter na zaščiti in podpori žrtvam;
6. poudarja potrebo po oblikovanju posebnih protitrgovinskih ukrepov v okviru sosedske politike EU; nujno poziva, naj se državam pristopnicam, na primer Bolgariji in Romuniji, nudi finančna pomoč, ki jim bo omogočila pripravo dolgoročnih strategij za preprečevanje trgovine;
7. meni, da bi morale biti dejavnosti držav članic v skladu z njihovimi političnimi izjavami in da bi morale države članice bolj učinkovito prevzemati zadevno zakonodajo Skupnosti, zlasti z izboljšanjem operativnega sodelovanja in izmenjavo ustreznih podatkov med državami članicami in med državami članicami in Europolom ter Eurojustom;
8. poudarja, da sta spodbujanje enakosti spolov v vseh politikah EU in izvajanje nacionalne zakonodaje o enakih možnostih bistvena za zoperstavljanje „gonilnim silam“ trgovine, kakor so revščina, socialna izključenost, brezposelnost, pomanjkanje izobrazbe, korupcija, diskriminacija in nasilje nad ženskami;
9. meni, da bi bilo tako na nacionalni ravni kakor na ravni Skupnosti potrebno izvesti raziskave o vzrokih, ki pripeljejo do trgovine z ljudmi, zlasti trgovine z ženskami in otroki za namene spolnega izkoriščanja: na primer, kateri dejavniki predstavljajo tveganje, da bodo določeni ljudje postali žrtve trgovine, in kateri dejavniki vplivajo na povpraševanje po spolnih uslugah in spolnem izkoriščanju žensk in otrok; poziva države članice in Komisijo, naj nadaljujejo z raziskavami na to temo ter naj dodelijo potrebna sredstva iz razpoložljivih programov, na primer iz programa Daphne; meni, da bodo rezultati teh raziskav omogočili uvedbo ustreznega programa o spolnem osveščanju v vseh državah članicah;
10. želi pritegniti pozornost Komisije in držav članic k rezultatom študije, ki jo je sprožil Evropski parlament glede različnih tipov nacionalnih zakonodaj na področju prostitucije in trgovine z ženskami in otroki za namene spolnosti⁽¹⁾;
11. poudarja, da so potrebni predvsem ukrepi za izrecno odvrčanje od povpraševanja, ki bodo vzgojni, pravni, socialni in kulturni;
12. poziva države članice, naj se resno lotijo problemov, ki izhajajo iz prostitucije na njihovem ozemlju;
13. poziva Svet in Komisijo, naj v svoj politični dialog s tretjimi državami vključita vprašanje trgovine z ženskami in otroki in naj izvajata ustrezne ukrepe, kakor so navedeni v določbah o človekovih pravicah in demokraciji v vseh sporazumih o sodelovanju in pridružitvi s tretjimi državami, če ne bo izboljšanja ali če tretja država ne bo pokazala jasnih znamenj politične volje za ukrepanje;
14. poziva države članice, da v razvojnem sodelovanju in programih EU za zmanjševanje revščine več pozornosti namenijo integraciji načela enakosti spolov in pristopu, ki upošteva občutljivost otrok, ter poziva mednarodne organizacije, kakor so Svetovna banka, Mednarodni denarni sklad in Svetovna trgovinska organizacija k obravnavi boja proti feminizaciji revščine in revščini otrok kakor prednostni zadevi;
15. poudarja pomen obravnavanja povezave med trgovanjem in zakonitim ter nezakonitim priseljevanjem ter dojemanja zakonite migracijske poti kot mehanizma za preprečevanje trgovine;

(¹) Študija o nacionalnih zakonodajah na področju prostitucije in trgovine z ženskami in otroki (Transcrime, 2005).

Torek, 17. januar 2006

16. poudarja povezavo med spolnim izkoriščanjem in izkoriščanjem delovne sile pri gospodinskih storitvah; poudarja, da so otroci in mladostniki nesamostojne osebe, kar trgovci izkoriščajo, zato njihovo izkoriščanje ni samo spolno, temveč vezano tudi na suženjstvo, nezakonite posvojitve in prisilno delo; poziva k učinkovitim ukrepom za preprečevanje in boj proti vsem kaznivim dejanjem in prestopkom;
17. obžaluje pomanjkanje kakršnih koli analiz o tem, ali je povpraševanje po prostituciji v državah članicah možen razlog za pojav trgovanja; meni, da bi morala Komisija izvesti obsežno raziskavo o vplivu zakonodaje o prostituciji v državah članicah na število žrtev trgovanja;
18. poziva države članice k pregledu in/ali ponovnemu preučitvi vizumskih politik, da se prepreči zlorabe in zagotovi zaščito pred izkoriščanjem; poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo uslužbenci njihovih konzulatov v državah izvora sodelovali in si izmenjevali izkušnje, ter da bodo usposobljeni za prepoznavanje primerov trgovine z ljudmi pri obravnavanju vlog za izdajo vizumov; verjame, da bi bilo treba takšne uslužbence usposobiti tudi za sodelovanje z NVO;
19. poziva države članice, naj vzpostavijo nacionalne in mednarodne telefonske linije za pomoč v boju proti trgovini z ženskami, in da naj preko informacijskih kampanj, med drugim preko nacionalnih in lokalnih televizij, z njimi seznanijo javnost; podpira zahtevo po uvedbi telefonske linije za pomoč otrokom z enotno in brezplačno mednarodno številko za otroke in opozarja na svojo izjavo v skladu s členom 116 o telefonskih linijah za pomoč otrokom (!);
20. želi, da se proti poniževalni človeški dejavnosti, kakor je kupovanje in izkoriščanje žensk in otrok, bori z aktivno in učinkovito kampanjo v okviru programov Evropske unije; meni, da bi to kampanjo morale napovedati Komisija in države članice ob popolni podpori Evropskega parlamenta in vseh drugih evropskih institucij v okviru njihovih pristojnosti;
21. poziva Komisijo in države članice, naj se začnejo nemudoma in na ustrezen način (vključno s sprejetjem zakonodaje) boriti proti poskusom uporabe novih tehnologij, še posebej svetovnega spleta, za razširjanje informacij o dostopu do in povpraševanju po ženskah in otrocih za spolne namene, katere porast povzroča tudi porast trgovanja;
22. obžaluje stalne težave med državami članicami in evropskimi institucijami pri ratifikaciji in izvajanju mednarodnih sporazumov in konvencij;
23. poziva Komisijo k spremljanju izvajanja in enotne razlage obstoječih instrumentov za boj proti trgovini ter k začetku študije o obstoječih pravnih ukrepih in dejavnostih na ravni EU in mednarodni ravni za boj proti trgovini z ženskami in otroki;
24. pozdravlja predlog v Konvenciji Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi, da bi uvedli nadzorni mehanizem (GRETA), za zagotovitev učinkovitega izvajanja njenih določb, in poudarja potrebo po intenzivnejšem sodelovanju s Svetom Evrope in drugimi mednarodnimi organizacijami pri izvajanju strategije za boj proti spolnemu izkoriščanju; obvešča, da zadevna konvencija vključuje možnost kaznovanja strank;
25. poziva Komisijo k sodelovanju s Svetom Evrope in drugimi mednarodnimi organizacijami, kakor je Mednarodna organizacija za migracije pri oblikovanju skupnih smernic za zbiranje podatkov, in priporoča čimprejšnjo ustanovitev skupnega centra za izvajanje skupnih opredelitev (trgovina, žrtev itd.), za zbiranje primerljivih homogenih podatkov, za ocenjevanje razmer in njihovega razvoja, za izmenjavo informacij in vrednotenje povezave med zakonodajnimi cilji, politiko, dejavnostjo in dejanskim učinkom le-teh na področju trgovine z ljudmi;

(!) Sprejeta besedila, 17.1.2006, P6_TA-PROV(2006)0009.

Torek, 17. januar 2006

26. poziva Komisijo, da predstavi svoj neodvisni program Daphne in poskrbi, da bo ločen od programa za boj proti drogam;
27. obžaluje pomanjkanje zanesljivih podatkov o pojavu trgovanja z ljudmi v Evropi in dejstvo, da niso bili ne Komisija ne Europol in ne katero koli drugo telo EU sposobni objaviti natančnih števil o razsežnostih, ki jih ima trgovanje z ljudmi v celotni EU, ter zlasti pomanjkanje podatkov o bolj ranljivih skupinah, kakršne so ženske in otroci, in nezmožnost sprejetja učinkovitih ukrepov za reševanje tega problema;
28. poziva države članice, da vzpostavijo kontaktne točke ali imenujejo nacionalne poročevalce za zbiranje, izmenjavo, razširjanje in obdelavo informacij o trgovanju, in poudarja pomembnost zbiranja podatkov glede na spol in njihovo primerljivost, ob upoštevanju, da je najbolj pomembno zagotoviti zaupnost podatkov in nuditi informacije in podatke v številkah nevladnim organizacijam;
29. poziva države članice, da ustanovijo in/ali okrepijo kampanje za ozaveščanje, katerih namen je informiranje o nevarnostih in izobraževanje ranljivih članov družbe v državah izvora, ter opozarjati in ozaveščati javnost o tem problemu in zmanjševati povpraševanje v namembnih državah; s tem v zvezi poziva države članice, naj uvidijo, da lahko poslovni potniki postanejo del rešitve za problem trgovanja, če so aktivno vključeni v proces ozaveščanja in se jih spodbuja, naj poročajo o tem, kar vidijo; poziva države članice, še posebej Nemčijo, naj uvedejo potrebne ukrepe za čas svetovnega nogometnega prvenstva 2006, da bi se preprečilo trgovanje z ženskami in prisilno prostitucijo;
30. poziva države članice, naj vzpostavijo mrežo medijskih zvez glede trgovanja, da se bodo znotraj EU in zunaj nje objavljali sveži podatki;
31. poziva Komisijo, da sproži po celotni EU protitrgovinski dan z mednarodnim protitrgovinskim logom za splošno ozaveščanje o pojavu trgovanja z ženskami in otroki ter za povečanje občutljivosti javnosti in prepoznavnosti vprašanja tako, da se javnost nagovori z enotnim sporočilom; meni, da bi lahko protitrgovinski dan v celotni EU sovpadel s svetovno kampanjo „Stop the Traffik“ 25. marca 2006;
32. poudarja potrebo po tem, da je pristojnim organom zagotovljeno usposobljeno osebje, posebno izurjeno za preprečevanje trgovine, s skupnimi programi usposabljanja za vse vpletene stranke – policijo, organe pregona, zdravstvene delavce, socialne delavce, reprezentativna združenja, usposobljena za boj proti trgovini z ženskami in otroki in njeno preprečevanje, in druge – z uporabo orodij in spretnosti, ki upoštevajo enakost spolov;
33. poziva države članice, naj imenujejo skupino zunanjih strokovnjakov za pomoč policiji, da bi trgovino z ženskami pogosteje razkrili;
34. poudarja potrebo po povečanju finančnih sredstev in številu zaposlenih v službah za svetovanje v zvezi s problemom trgovine z ženskami ter potrebo po okrepljenem sodelovanju nevladnih organizacij, dejavnih na tem področju;
35. poziva države članice, naj uvedejo in izvajajo zakonodajo, ki bo okrepila pregon in kaznovanje trgovcev, fizičnih ali pravnih oseb, (še posebej z določitvijo sorazmernih, učinkovitih in odvračilnih kazni), sokrivcev, avtorjev spletnih strani, ki oglašujejo posrednike v trgovini, oseb, ki spodbujajo, priskrbijo, uporabljajo ali iščejo spolne usluge mladoletnih oseb (katerih opredelitev mora biti enaka v vseh državah članicah, in sicer, gre za osebe, mlajše od 18 let) in oseb, ki poskušajo ustanoviti takšne dejavnosti ter da preganjajo pranje denarja, pridobljenega s trgovanjem;
36. poziva države članice, da kazensko preganjajo stranke, ki zavestno uporabijo storitve oseb, prisiljenih v prostitucijo;

Torek, 17. januar 2006

37. zahteva od držav članic, da sprožijo obširno izobraževalno kampanjo na policijskih šolah, fakultetah za družbene vede in šolah za boj proti trgovini z ženskami in obravnavo problema;
38. poziva države članice, da poostrijo nadzor nad zaposlovanjem delovne sile, da se prepreči organiziranje mednarodne trgovine z ženskami;
39. poziva k nadaljevanju boja proti pranju denarja, ki izvira iz trgovanja, pri čemer bi morale države članice zagotoviti izvrševanje besedil, sprejetih na evropski in mednarodni ravni; hkrati poziva, da se po potrebi utrdijo obstoječi pravni predpisi v zvezi s to vrsto kriminala;
40. podbujata države članice, da zagotovijo čimprejšnji prenos Direktive 2004/81/ES o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, v svojo nacionalno zakonodajo;
41. poziva države članice k spodbujanju načela družbene odgovornosti gospodarskih družb in javno-zasebnega partnerstva, ki vključuje organizacije civilne družbe, pri izvajanju preventivnih, reintegracijskih in usklajevalnih strategij; poziva vse institucije Evropske unije, da dajo dober zgled drugim nacionalnim javnim institucijam in zasebnemu sektorju;
42. poziva poslance, naj podprejo kampanjo poslovnih potnikov proti trgovini z ljudmi, ki jo je Parlament začel novembra 2005, saj ta nadstrankarska pobuda skuša:
- povečati ozaveščenost v skupnosti poslovnih potnikov (npr. poslancev in drugih) glede problema trgovanja z ljudmi in spodbuditi poslance, naj bodo na čelu tistih, ki so del rešitve tega problema;
 - omogočiti poslovnim potnikom, da prek spletne strani www.businesstravellers.org prijavijo primere trgovanja;
 - pozvati poslance, naj pisno pozovejo hotele k prekinitvi povezav med njihovim podjetjem in ženskami in otroki, s katerimi se trguje;
43. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo stike s hotelsko in turistično industrijo, da bi izboljšali sodelovanje na področju družbene odgovornosti industrije ter da bi industrijo spodbudili, naj sprejme etični kodeks, ki bi pokrival trgovino in prostitucijo tam, kjer takšnega kodeksa ni; meni, da bi bilo treba izpostaviti in beležiti dobre primere etičnih kodeksov, kakor je na primer kodeks o spolnem izkoriščanju otrok ECPAT-a, ki ga financira UNICEF;
44. poziva države članice, da se prepreči širjenje trgovanja in „ponovno trgovanje“, k razvoju in izvajanju programov socialne vključenosti in rehabilitacije žensk in otrok, ki so bili v preteklosti žrtve trgovanja v sodelovanju s pristojnimi institucijami in združenji; in da v ta namen predvidijo ustanovitev evropskega sklada za ponovno vključitev; poziva države članice, da razvijejo storitve mikrofinanciranja, ki bi ženskam omogočile, da bi lažje dobile finančno pomoč;
45. poudarja, da je treba osebe, ki so podvržene spolnemu izkoriščanju, obravnavati kot žrtve; tako Evropska unija kot države članice bi morale, upoštevajoč strahotne težave, s katerimi se morajo te osebe spopasti, da bi se izvlekle iz svojega položaja, sprejeti potrebne ukrepe za njihovo zaščito in podporo, kakor so:
- nekaznovanje oseb, ki so žrtve trgovanja,
 - nudenje zdravniške in psihološke pomoči,
 - nudenje pravnih nasvetov in pomoči strokovnega prevajalca,

Torek, 17. januar 2006

- posebni načini za ponovno vključitev prostitutk v družbo,
 - sprejemanje odgovornosti za ženske in otroke, ki so bili žrtve trgovanja znotraj EU, nudenje pomoči takšnim ženskam in otrokom, da se ali na lastno željo vrnejo v državo izvora ali pa začnejo na novo;
46. poziva države članice, naj sprejmejo obvezne in obvezujoče ukrepe v zvezi z zaščito žrtev trgovine, saj so ti za preganjanje trgovcev z ljudmi nujni;
47. poziva države članice, naj podpišejo in ratificirajo Konvencijo Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi;
48. poudarja, da sta do sedaj samo Belgija in Italija uvedli pravico bivanja za ženske, ki so bile žrtve trgovine, po končanem postopku proti trgovcem z ženskami, in da bi bilo primerno, da bi omenjeno pravico podelili v vseh državah članicah in s tem vzpodbudili žrtve, da bi spregovorile in da bi bili storilci obsojeni;
49. poziva države članice k uvedbi ukrepov za izdajanje posebnih dovoljenj v posebnih primerih, da bi omogočili tujcem, ki so postali žrtve in imajo neurejen status, da se izognejo nasilju, ter poziva k izvajanju programa pomoči žrtvam in vključevanja žrtev v okviru socialnih služb;
50. zahteva od vseh držav članic, da v svoje kazensko zakonodajo vključijo identične kodificirane predpise z jasno pravno opredelitvijo trgovanja z otroki, ki temelji na mednarodno sprejetih standardih, vsebovanih v Protokolu iz Palerma⁽¹⁾ in Konvenciji ZN o otrokovih pravicah, kar bi preprečilo, da se trgovanje z otroki obravnava kakor podkategorija trgovine z ljudmi;
51. poudarja nujno potrebo po razvoju in izvajanju posebnega preventivnega programa, ki temelji na otrokovih pravicah in sodelovanju med državo izvora, tranzita in namembno državo; in opozarja na pomanjkanje skladne zunanje politike EU v tretjih državah, v katerih je največje število otroških žrtev trgovanja;
52. poziva Komisijo, naj predloži ustrezen zakonodajni predlog evropskih ukrepov za boj proti otroški prostituciji in trgovanju s človeškimi organi in tkivi; ugotavlja, da četudi zakonodaja proti trgovanju, ki je bila sprejeta v okviru prvega in tretjega stebra, vključuje posebne določbe za zaščito otrok, so ti še vedno ranljivi, zlasti v primerih spolnega izkoriščanja;
53. poziva države članice in Skupnost, naj ratificirajo Opcijski protokol h Konvenciji OZN o otrokovih pravicah o prodaji otrok, otroški prostituciji in otroški pornografiji z dne 25. maja 2000, ki gre dlje od Palermškega protokola, saj vključuje zločine, ki po naravi niso nadnacionalni in ki ne vključujejo kriminalnih združb, ter poleg tega zajema trgovino s človeškimi organi in nezakonite posvojitve;
54. verjame, da bi morali biti otroci vključeni v takšen program kakor udeleženci, in poziva države članice k uvedbi izobraževalnih programov za dekleta in fante v boju proti diskriminaciji in za spodbujanje enakosti spolov;
55. poziva Komisijo, da zagotovi, da se v nacionalnih in regionalnih strateških dokumentih poudari potreba po zagotavljanju vpisa rojstev v tretjih državah;

⁽¹⁾ Po Protokolu iz Palerma je trgovanje z otroki „zaposlovanje, prevoz, prenos, skrivanje ali prejem otroka za namene izkoriščanja v ali zunaj države“.

Torek, 17. januar 2006

56. obžaluje izostanek dodane vrednosti, ki bi jo bilo mogoče izmeriti, in so jo doslej prispevale obstoječe agencije in organizacije na evropski ravni, še posebej omejeno izmenjavo podatkov med državami članicami in Europolom, ki je poglavitno evropsko orodje za boj proti trgovanju z ljudmi v skladu s členom 2(2) Konvencije o Europolu ⁽¹⁾, Pogodbo EU, sklepi predsedstva Evropskega sveta z zasedanja v Tampereju in Haaškim programom; nadalje obžaluje dejstvo, da je Europol med svojimi številnimi analizami posebnih zločinov doslej pripravil le en analitičen dokument na tem področju;

57. poudarja, da bi moral Europol dajati večjo prednost preprečevanju trgovanja; meni, da naj se finančna sredstva in kadrovske viri Europola uporabi za učinkovitejše preprečevanje trgovine, predvsem trgovine z ženskami in otroki; ter za boj proti močno organiziranemu mednarodnemu kriminalu;

58. poudarja pomen tesnega sodelovanja služb Europola z enakimi službami na mednarodni ravni, ki so pristojne za boj proti trgovini z ljudmi, še posebej pri izmenjavi podatkov o kriminalnih mrežah, poteh, kjer poteka trgovanje, in identiteti trgovcev z ljudmi, da bi izboljšali učinkovitost kazenskega pregona;

59. poziva Komisijo, da vsako leto predloži oceno o dejavnostih posameznih držav, ki bo vključevala oceno izvajanja in uveljavljanja zakonodaje proti trgovanju;

60. poziva Komisijo in Svet, da zagotovita usklajeno in povezano delovanje v mednarodnih platformah, kakor so Združeni narodi, Svet Evrope, Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi, pekinški revizijski proces, pakt stabilnosti za južno Evropo in G8;

61. poziva države članice, da v regijah z najvišjo stopnjo brezposelnosti uvedejo programe sodelovanja med lokalnimi oblastmi in pristojnimi službami na področju varnosti, da se prepreči trgovino z ljudmi;

62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic, držav pristopnic in držav kandidatk.

⁽¹⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 2.

P6_TA(2006)0006

Zunanja letalska politika Skupnosti

Resolucija Evropskega parlamenta o razvijanju agende zunanje letalske politike Skupnosti (2005/2084(INI))

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije „Razvijanje agende zunanje letalske politike Skupnosti“ (KOM(2005)0079),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 27. junija 2005 o „razvijanju agende zunanje letalske politike Skupnosti“ ⁽¹⁾,

— ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A6-0403/2005),

⁽¹⁾ UL C 173, 13.7.2005, str. 1.